

Chambre des Représentants

SESSION 1960-1961.

8 FÉVRIER 1961.

PROJET DE LOI

relatif à la résiliation unilatérale des concessions
de vente exclusive à durée indéterminée.

AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR M. CHARPENTIER.

Art. 3.

Modifier comme suit le texte de l'alinéa premier :

« Si le contrat visé à l'article 2 est rompu *par la volonté ou par le fait du* concédant pour d'autres motifs que la faute grave du concessionnaire (*agent exclusif*), ou si ce dernier met fin au contrat en raison d'une faute grave du concédant, le concessionnaire peut prétendre à une indemnité complémentaire équitable. Cette indemnité est évaluée, selon le cas, en fonction des éléments suivants : »

JUSTIFICATION.

Il y a lieu de modifier le texte pour tenir compte des cas où le concédant se voit dans l'obligation de mettre fin au contrat visé à l'article 2 pour des raisons totalement indépendantes de sa volonté. En effet, il est impossible que la loi accorde des avantages et des indemnités aux concessionnaires de second rang lorsque le concessionnaire en premier rang a vu lui-même son propre contrat rompu sans qu'il y ait faute de sa part.

Par exemple : Un agent exclusif, importateur direct de l'étranger, peut avoir conclu à son tour des contrats de concession de vente exclusive avec une série de personnes. Si cet agent exclusif se voit privé subitement de sa concession de vente il serait anormal que tous ses co-contractants qui participent pour partie à sa concession puissent se retourner contre lui, alors que lui-même n'aura pu obtenir aucune indemnité contre le fabricant étranger.

E. CHARPENTIER.

Voir :

593 (1959-1960) :

- N° 1 : Projet transmis par le Sénat.
- N° 2 : Rapport.
- N° 3 : Amendement.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1960-1961.

8 FEBRUARI 1961.

WETSONTWERP

betreffende eenzijdige beëindiging van de voor
onbepaalde tijd verleende concessies van alleen-
verkoop.

AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEER CHARPENTIER.

Art. 3.

De tekst van het eerste lid wijzigen als volgt :

« Ingeval een contract als bedoeld in artikel 2 door de wil of het toedoen van de concessiehouder wordt verbroken op andere gronden dan een grove tekortkoming van de concessiehouder (*alleenvertegenwoordiger*), of ingeval deze laatste het contract beëindigt wegens grove tekortkoming van de concessiegever, kan de concessiehouder aanspraak maken op een billijke bijkomende vergoeding. Deze vergoeding wordt, al naar het geval, geraamd in functie van de volgende elementen : »

VERANTWOORDING.

De tekst van het ontwerp moet worden gewijzigd om rekening te kunnen houden met de gevallen waarin de concessiegever zich verplicht ziet aan het sub artikel 2 bedoelde contract een einde te maken om redenen die geheel onafhankelijk zijn van zijn wil. Het is immers onmogelijk dat de wet voordelen en vergoedingen toekent aan de tweederangs-concessiehouder, wanneer het contract van de hoofdconcessiehouder zelf werd verbroken zonder dat de schuld daarvoor aan hem geweten kan worden.

Bij voorbeeld : een alleenvertegenwoordiger, die direct uit het buitenland importeert, kan op zijn beurt contracten voor een concessie van alleenverkoop aangaan met een aantal personen. Zo deze alleenvertegenwoordiger plotseling van zijn verkoopconcessie beroofd wordt, dan ware het abnormaal dat al zijn contractanten, die voor een gedeelte in diens concessie deelhebben, zich tegen hem kunnen keren, terwijl hij zelf geen enkele vergoeding van de buitenlandse fabrikant heeft kunnen verkrijgen.

Zie :

593 (1959-1960) :

- N° 1 : Ontwerp door de Senaat overgezonden.
- N° 2 : Verslag.
- N° 3 : Amendement.

G. — 223